

De omgeving van het gebouw was er reeds zeer op vooruitgegaan, doordat men aan den noordkant de houten brug over de Kipsloot op het noordeinde van de Gasthuissteeg, die zeer oud en vervallen was, in 1587 had afgebroken en vervangen door een breede steenen brug. Ook ten oosten van het stadhuis verbeterde de toestand zeer, toen daar in 1589 de eerste huizen verrezen en de Stadhuissteeg langzamerhand werd volgebouwd¹⁾. Maar nu moest ook het stadhuis zelf onder handen worden genomen. De gevel aan de Kaasmarkt werd in 1590 vernieuwd, die aan de Stadhuissteeg blijkens een steen met een jaartal, in 1593, en de gevel aan de Hoogstraat, die nu voorgevel werd, met den hoektoren, in 1606. Toen was het sierlijke uiterlijk, waarvan de scheppers waarschijnlijk de toenmalige stadstimmerlieden Adriaen Jansz van Delft en Adriaen Leendertsz van Noorden geweest zijn, voltooid.

Dit was dan het gebouw, waarop de spotzieke dokter Nicolaes Zas later zoo toepasselijk dichtte:

„Dit is het huys, wanneer t wèl gaet,
Dat vrede liefst, dat boosheyd haet,
't Affdruksel van een wijs beleyd,
De schole van gerechtigheyd,
Die vromen ende onvromen loont
En niemands boeverij verschoont.”

Een van de vroedschapsleden, Willem Jansz van der Aa, was toen van oordeel, dat dit fraaie stadhuis waard was om in ruimere omgeving te staan, zoodat het beter tot zijn recht zou komen. Hij wilde te dien einde al de huizen aan den overkant van de Hoogstraat tot den Steiger doen afbreken, „om een heerlyk pleyn ende water (ende) lucht voor het stadhuis te hebben”. Ondershands had hij zelfs de huizen reeds opgekocht, onder nadere goedkeuring van de vroedschap, doch deze oordeelde, dat de stad daarvoor niet zulke groote kosten mocht maken en het plan bleef onuitgevoerd²⁾.

Meer dan tweehonderd jaren lang heeft dit oude vroedschapshuis de lotgevallen onzer stad meegemaakt en stond het er nu nog, dan zou het zeker niet meer worden afge-

1) Bronnen II, 286, 287.

2) Bronnen II, 464.